

Цигарата- приятел или враг

Ако преди време, ми бяха предложили да изпуша една цигара, не съм сигурна, дали бих отказала. Ако ме бяха попитали, дали цигарата е мой приятел или враг, не знам какво бих отговорила.

Доста от околните ми пушат- приятели и роднини. За по- младите е „ популярно“, да се снимаш как пушиш, да качиш снимката в социалните мрежи и всички да разберат, че си от „ популярните“, т.е. от пушачите.

Събуждам се сутрин, и още преди да отворя очите си, знам, че денят ще е приятен. Усецам, как слънчевите лъчи проникват през затворените ми клепачи. Колкото и да не ми се иска, ставам и се приготвям за училище.

По пътя, решавам да вляза в близката закусвалня, за да си взема нещо за ядене на училище. Отварям вратата и чувам звънчето над нея. Очаквам, да доловя уханието на току- що препечен хляб, но вместо това, вдишвам

неприятния мирис на дим. На първата маса са се настанили мои съученици, с цигара в едната ръка и с чаша кафе в другата. Минавайки покрай тях, ги поздравявам, но те даже не благоволяват да ме погледнат. Според тях, аз съм много под тяхното ниво.

Докато те се събират, всяко междучасие да пушат зад училище, аз преговарян за следващия учебен час. Докато те бързат, да си вземат цигари, аз спестявам. За тях цигарата е успокоение. Носи им спокойствие. Те не забелязват, как кракът им трепери, в такт със стрелката на часовника в класната стая, по време на часа. Те не се усещат, когато проверяват постоянно за края на това мъчение, нетърпеливи да изпушат поредната цигара.

Докато за тях, цигарата е удоволствие, на мен ми се повдига от непоносимия полъх, носещ се от тях. За тях, цигарата е приятелят, а не аз. Тя им оказва нужната подкрепа, не аз. Тя ги стимулира, не аз.

Да, но аз съм тази, която я е грижа за тях. Аз съм винаги там, когато имат нужда от приятел. Аз съм тази, на която споделяте, а не цигарата. Твърдите,

че ви е приятел, но кажете ми, кой истински приятел би повредил здравето ви? Имате ли отговор на този, така елементарен въпрос?

Щом толкова искате, след години да имате пожълтели зъби, лош дъх и повредени бели дробове, продължавайте да не ми обръщате никакво внимание. Все пак цигарата ви е приятел, а не враг.

Само помнете, че по този начин не вредите само на вашето здраве, но и на това на околните. Близките ви не са длъжни, да дишат от дима, който вие издишвате. Те нямат никаква вина, че ги е грижа за вас. По този начин, вие, вместо да им благодарите за загрижеността, им отнемате от живота. Нито вие, нито аз имаме това право.

Защо търсите удоволствието в някакъв тютюн, увит в хартия? Замислете се. Не пропилявайте дори една секунда в мислене за цигарите. Животът, и без това е твърде кратък. Накарайте баща ви да се усмихне, защото неговата усмивка ще ви липсва някой ден. Дайте всичко от себе си, за да чуете звънкия смях на майка ви, защото тя не ви е бранила девет месеца и отгледала години наред, за да ви вижда намусени и нервни.

Питам ви, дали си струва, да натъжавате любимите ви хора, като не им отделяте малко внимание? Кое е по-важното за вас? Цигарата или близките ви? Какво е цигарата за вас? Приятел, който ви успокоява или враг, който замъглява света ви? Помислете си, дали цигарата е ваш приятел или ваш враг.